

2012 m. rugsėjo 12 d., trečiadienis

Bendros žuvininkystės politikos reforma

P7_TA(2012)0336

2012 m. rugsėjo 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendros žuvininkystės politikos reformos. Bendrasis komunikatas (2011/2290(INI))

(2013/C 353 E/13)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1995 m. Susitarimą dėl 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos nuostatų, susijusių su vienos valstybės ribas viršijančių žuvų išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklių apsauga ir valdymu, įgyvendinimo (1995 m. rugpjūčio 4 d. Niujorko susitarimas),
- atsižvelgdamas į 1995 m. spalio 31 d. Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) priimtą Atsakingos žuvininkystės kodeksą,
- atsižvelgdamas į savo 2002 m. sausio 17 d. rezoliuciją dėl Komisijos žaliosios knygos dėl bendros žuvininkystės politikos ateities ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į deklaraciją, parengtą 2002 m. rugpjūčio 26 d. – rugsėjo 4 d. Johanesburge vykusiame pasauliniame aukščiausio lygio susitikime tvaraus vystymosi klausimais,
- atsižvelgdamas į 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES tausiosios žuvininkystės įgyvendinimas taikant didžiausio ilgaikio sugaunamo kiekio principą“ (COM(2006)0360) ir į 2007 m. rugsėjo 6 d. Parlamento rezoliuciją dėl ES tausiosios žuvininkystės įgyvendinimo taikant didžiausio ilgaikio sugaunamo kiekio principą ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. gruodžio 12 d. rezoliuciją dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Nepageidaujamos priegaudos sumažinimo ir jos išmetimo į jūrą panaikinimo Europos žvejyboje politika“ (COM(2007)0136) ir į savo 2008 m. sausio 31 d. rezoliuciją dėl nepageidaujamos priegaudos sumažinimo ir jos išmetimo į jūrą panaikinimo Europos žvejyboje politikos ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 12/2011 „Ar ES priemonės padėjo pritaikyti žvejybos laivynų pajėgumą prie esamų žvejybos galimybių?“,
- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/56/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ OL C 271 E, 2002 11 7, p. 401.

⁽²⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 59.

⁽³⁾ OL C 187 E, 2008 7 24, p. 228.

⁽⁴⁾ OL C 323 E, 2008 12 18, p. 271.

⁽⁵⁾ OL C 68 E, 2009 3 21, p. 26.

⁽⁶⁾ OL L 164, 2008 6 25, p. 19.

2012 m. rugsėjo 12 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Bendrosios žuvininkystės politikos vaidmuo diegiant ekosisteminių jūrų valdymo metodą“ (COM(2008)0187) ir į savo 2009 m. sausio 13 d. rezoliuciją dėl BŽP ir ekosisteminio žvejybos valdymo metodo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos 2008 m. rugsėjo 3 d. komunikatą „Europos jūrų ir jūrininkystės mokslinių tyrimų strategija. Nuosekli Europos mokslinių tyrimų erdvės sistema tausiam vandenynų ir jūrų naudojimui remti“ (COM(2008)0534) ir į savo 2009 m. vasario 19 d. rezoliuciją dėl bendrosios žuvininkystės politikos taikomųjų mokslinių tyrimų ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. balandžio 24 d. rezoliuciją dėl BŽP valdymo: Europos Parlamento, regioninės patariamiosios tarybos ir kitos organizacijos ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) ir į savo 2009 m. gegužės 7 d. rezoliuciją dėl Parlamento naujo vaidmens ir atsakomybės įgyvendinant Lisabonos sutartį ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Darnios akvakultūros ateities kūrimas. Naujas postūmis įgyvendinti Europos akvakultūros darnios plėtros strategiją“ (COM(2009)0162),
- atsižvelgdamas į 2009 m. balandžio 22 d. Komisijos žaliąją knygą „Bendros žuvininkystės politikos reforma“ (COM(2009)0163),
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. vasario 25 d. rezoliuciją dėl Žaliosios knygos dėl bendros žuvininkystės politikos reformos ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Nagojos protokolo, paskelbto po 2010 m. spalio 18–29 d. Nagojoje vykusio aukščiausio lygio susitikimo biologinės įvairovės klausimais, Aichi 6 tikslą,
- atsižvelgdamas į Komisijos 2011 m. liepos 13 d. pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl bendros žuvininkystės politikos (COM(2011)0425) ir kartu su šiuo pasiūlymu pateiktą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą (SEC(2011)0891),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Bendros žuvininkystės politikos reforma“ (COM(2011)0417),
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo (COM(2011)0804),
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo (COM(2011)0416),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl bendros žuvininkystės politikos išorės aspekto (COM(2011)0424),

⁽¹⁾ OL C 46 E, 2010 2 24, p. 31.

⁽²⁾ OL C 76 E, 2010 3 25, p. 38.

⁽³⁾ OL C 184 E, 2010 7 8, p. 75.

⁽⁴⁾ OL C 212 E, 2010 8 5, p. 37.

⁽⁵⁾ OL C 348 E, 2010 12 21, p. 15.

2012 m. rugsėjo 12 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą dėl ataskaitų teikimo įpareigojimų pagal 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką (COM(2011)0418),
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. vasario 16 d. rezoliuciją dėl bendros žuvininkystės politikos indėlio į viešųjų gėrybių kūrimą⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. gegužės 12 d. rezoliuciją dėl naftos kainos augimo kilusios Europos žuvininkystės sektoriaus krizės⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „2020 m. Europa“ (COM(2010)2020),
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą ir į Vystymosi bei Regioninės plėtros komitetų nuomones (A7-0253/2012),
- A. kadangi tai pirmas kartas bendros žuvininkystės politikos (BŽP) istorijoje, kai nustatant reformuotą BŽP Parlamentas veikia kaip teisėkūros institucija;
- B. kadangi žvejybos pramonė strategiškai svarbi žuvies produktų tiekimo visuomenei ir stabilaus apsirūpinimo maistu įvairiose valstybėse narėse ir pačioje Europos Sąjungoje požiūriu ir kadangi ji svariai prisideda prie pakrančių bendruomenių socialinės ir ekonominės gerovės, prie vystymosi vietos lygmeniu, užimtumo, ekonominės veiklos ir prie darbo vietų išsaugojimo bei kūrimo gamybos ir vartojimo sektoriuose, taip pat prie vietos kultūros tradicijų išsaugojimo;
- C. kadangi, nežiūrint į pažangą, padarytą ją persvarsčius 2002 m., dabartiniame komunikate primenama, kad pagal ankstesniąją BŽP nepavyko pasiekti kai kurių svarbiausių jos tikslų: daugybės išteklių žvejybos kvotos viršytos, nepaisant subsidijų ekonominė padėtis kai kuriose ES laivyno dalyse nestabili, žvejybos sektoriuje prarandamos darbo vietos ir jos nepatrauklios, ypač šiame sektoriuje pradedančiam dirbti jaunimui, daugybės nuo žuvininkystės priklausančių pakrančių bendruomenių padėtis pavojinga;
- D. kadangi ankstesnė BŽP vis dėlto padarė tam tikrą teigiamą poveikį ir leido atkurti kai kuriuos išteklius bei sukurti regionines patariamąsias tarybas;
- E. kadangi gyvybiškai svarbu, jog įgyvendinant BŽP žuvininkystės sektoriuje būtų vadovaujama požiūriu, pagal kurį būtų atsižvelgta į ekologinį, taip pat ekonominį ir socialinį aspektus (tris BŽP reformos ramsčius), kad visuomet būtų rastas kompromisas tarp esamų išteklių padėties įvairiose jūrų zonose ir socialinės ir ekonominės pakrančių bendruomenių, kurios, siekdamos užsitikrinti darbo vietas ir gerovę, priklauso nuo pakrantės žvejybos, struktūros;
- F. kadangi ES užtikrina 4,6 proc. pasaulinės žuvininkystės ir akvakultūros produkcijos ir yra ketvirta pagal dydį gamintoja pasaulyje; kadangi nežiūrint į tai ES importuoja daugiau kaip 60 proc. jos suvartojamos žuvies;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0052.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0234.

2012 m. rugsėjo 12 d., trečiadienis

- G. kadangi, nors pripažinta, kad stinga mokslinių duomenų, Komisijos skaičiavimais, 75 proc. ES žuvų išteklių pereikvoti, daugiau kaip 60 proc. išteklių Europos vandenyse žvejojama viršijant didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio dydį ir dėl nesugebėjimo užtikrinti tausaus žuvininkystės valdymo ES praranda apie 1,8 mlrd. EUR per metus;
- H. kadangi, nežiūrint į tai, kai kurie ES žuvininkystės metodai pripažinti tausiais ir tai rodo, kad valdymo institucijų, žvejybos pramonės ir kitų suinteresuotųjų šalių bendradarbiavimas gali duoti gerų rezultatų;
- I. kadangi, pasak Komisijos, nuo 2003 m. pagal Tarybos sprendimus mokslininkų rekomendacijų ribos viršytos vidutiniškai 47 proc. ir šiuo metu peržvejojama apytikriai 63 proc. Atlanto vandenyno išteklių – tai pasakytina ir apie 82 proc. Viduržemio jūros išteklių, o Baltijos jūroje peržvejotos keturios iš šešių žuvų;
- J. kadangi, nors dėl prastos žuvų išteklių būklės, pigesnių importinių prekių nulemtu kainų kritimo ir technologinės pažangos ES žvejybos pramonė 2002–2007 m. prarado 30 proc. darbo vietų, apytikriais duomenimis, žuvininkystės sektorius (įskaitant akvakultūrą) šiuo laikotarpiu vis tiek uždirbo 34,2 mlrd. EUR metinių pajamų, be to, žvejybos, žuvų apdorojimo ir prekybos žuvimi sektoriuose, pirmiausia pakrančių, atokiuose regionuose ir salose sukurta daugiau kaip 350 000 darbo gamybos ir vartojimo sektoriuose vietų; kadangi, nepaisant prarastų darbo vietų, dėl technologijų pažangos gerokai padidėjo laivynų žvejybos pajėgumas;
- K. kadangi turimi duomenys apie faktinį Europos žvejybos laivyno pajėgumą nėra patikimi, nes nebuvo atsižvelgta į technologijų pažangą ir valstybės narės nepateikia tikslių duomenų apie laivyno pajėgumus;
- L. kadangi prekybos žuvimis būdai, pirmojo pardavimo kainų nustatymo būdai ir nereguliarus žvejybos pobūdis lemia žvejybos pramonėje dirbančių asmenų pajamų ir atlyginimų nesaugumą, taigi šiam sektoriui būtina išsaugoti adekvatų nacionalinį ir ES viešąjį finansavimą;
- M. kadangi tradiciniais žvejybos įrankiais vykdomos ir smulkiosios žvejybos laivynų, įskaitant tuos, kurie gaudo moliuskus ir vykdo kitokią tradicinę ir ekstensyvią akvakultūros veiklą, ir didesnio masto pramoninio pobūdžio laivynų ypatybės labai skiriasi – kaip ir skirtingose ES dalyse eksploatuojami laivynai, nesvarbu, kokio dydžio būtų laivai; kadangi dėl to tinkamos valdymo priemonės negali būti taikomos, o problemos sprendžiamos pagal vienodą pavyzdį, taigi skirtingiems laivynams turi būti taikoma skirtinga tvarka;
- N. kadangi įgyvendinant BŽP reformą turi būti užtikrinta, kad tradiciniais žvejybos įrankiais vykdomos ir smulkiosios žvejybos laivynai bei pakrančių vietovės, įskaitant atokiausius regionus, kurie labai priklausomi nuo žvejybos ir kuriems pagal naująją BŽP gali būti reikalinga pereinamojo laikotarpio socialinė ir ekonominė parama, ateityje išgyventų, tačiau dėl to neturi padidėti bendras laivynų pajėgumas;
- O. kadangi būtina, kad apibrėžiant ir vystant naująją BŽP dalyvautų pramoninio laivyno ir nedidelio masto laivynų ir akvakultūros sektoriaus atstovai;
- P. kadangi ypač svarbų vaidmenį perdirbimo ir akvakultūros sektoriuje, vykdant pagalbines vadovavimo ir administravimo užduotis ir renkant moliuskus atlieka moterys; kadangi jos dirba ir žūklės sektoriuje, nors ir mažesniu mastu; kadangi, nežiūrint į tai, jų svarbus indėlis labai dažnai nėra tinkamai pripažįstamas ir už jį nėra tinkamai atlyginama;

2012 m. rugsėjo 12 d., trečiadienis

- Q. kadangi remiantis Lisabonos sutartimi reikalaujama užtikrinti Sąjungos politikos sričių suderinamumą, įskaitant BŽP reformos srityje;
- R. kadangi Europoje ir visame pasaulyje žuvininkystės ir akvakultūros produktai labai svarbūs žmonių mitybai, nes tai sveiko, baltymais turtingo, maisto šaltinis;
- S. kadangi mokiniai nuo ankstyvo amžiaus turi būti mokomi apie didelę žuvų rūšių įvairovę ir tų rūšių sezoniškumą;
- T. kadangi vartotojai turi būti nuolat informuojami apie prieinamą didelę rūšių įvairovę siekiant sumažinti pernelyg intensyvų kai kurių išteklių vartojimą;
- U. kadangi įgyvendinant BŽP turėtų būti prisiimama atsakomybė už jos sąnaudų finansavimą, pirmiausia už jos pagrindu priimamus sprendimus ir priemones;

REFORMOS TIKSLAI**I. Aplinkosauginis tvarumas***Jūrų biologinių išteklių išsaugojimo priemonės*

1. mano, kad pagrindinis bet kokios žuvininkystės politikos tikslas – užtikrinti visuomenės aprūpinimą žuvimis ir pakrančių bendruomenių vystymąsi skatinant užimtumą ir gerinant žvejybos specialistų darbo sąlygas, kartu siekiant, kad ištekliai taptų ilgalaikiai, nes taip būtų sudarytos sąlygos juos tinkamai saugoti;
2. mano, kad, jei ES ketina užtikrinti ilgalaikį aplinkosauginį tvarumą – o tai yra ES žvejybos ir akvakultūros sektoriaus ekonominio ir socialinio gyvybingumo užtikrinimo prielaida – BŽP (išgaunamajai žuvininkystei ir akvakultūros sektoriui) būtina visapusiška plataus užmojo reforma; laikosi nuomonės, kad reformuota politika turi būti glaudžiau derinama su kitų sričių ES politika, pvz., su sanglaudos, aplinkos apsaugos, žemės ūkio ir išorės veiksmų politika, ir kad būsimieji tarptautiniai tausios žuvininkystės susitarimai turi ją atitikti; atsižvelgdamas į tai pažymi, kad svarbios tokios priemonės, kaip integruota jūrų politika ir makroregioninis požiūris, kuriomis gali būti užtikrinta glaudesnė integracija;
3. pabrėžia, kad vykdant bet kurios srities ir visų sričių žuvininkystės politiką turėtų būti atsižvelgta į daugybę aspektų – socialinį, aplinkosauginį ir ekonominį – kurie reikalauja vadovautis integruotu ir subalansuotu požiūriu, o tai nesuderinama su vizija, pagal kurią nustatoma jų hierarchija atsižvelgiant į *a priori* apibrėžtus prioritetus;
4. pabrėžia, kad tinkamai administruojant ES išgaunamosios žuvininkystės ir akvakultūros sektorių pagal visuotinio tvarumo principą jis labiau prisidėtų prie Europos visuomenės reikmių užtikrinimo apsirūpinimo maistu ir jo kokybės, užimtumo, aplinkos apsaugos, taip pat dinamiškos ir įvairios žvejybos bei pakrančių bendruomenių palaikymo požiūriais;
5. pripažįsta, kad žvejyba užtikrina darbo vietas ne vienai daugybės netoli Europos pakrančių gyvenančių bendruomenių, kurios dažnai ekonomiškai silpnos, kartais; mano, kad visos šios bendruomenės – nesvarbu, koks jų dydis – nusipelno būti saugomos Europos žuvininkystės politikos pagrindu ir kad turi būti išsaugotas istorinis šių bendruomenių ir vandenų, kuriuose jos istoriškai vertėsi žvejyba, ryšys;

2012 m. rugsėjo 12 d., trečiadienis

6. yra įsitikinęs, kad taikant sąlygiškumo sampratą paskatos turėtų būti siūlomos tiems, kurie žvejoja ar gauda moliuskus tausiai – naudodami aplinkosauginiu požiūriu tausias, nedidelį poveikį darančias selektyvias žvejybos priemones ir metodus – siekiant užtikrinti, kad ši žvejybos praktika būtų plačiai naudojama ir kad pakrančių bendruomenės vystytųsi tvariai; mano, kad pati žvejybos pramonė turi atlikti svarbų vaidmenį vystydama tausius žvejybos metodus ir kad visos šios paskatos turėtų būti siūlomos kuo labiau įtraukiant suinteresuotąsias šalis ir bendradarbiaujant su žvejų ir kitomis suinteresuotomis tarnybomis; pažymi, kad tai apima savanoriško ES ekologinio ženklo, kuris galėtų būti subrangos būdu perduotas esamiems sertifikavimo organams, rėmimą siekiant užtikrinti vienodos sąlygas žvejams ir gamintojams ES ir už jos ribų;

7. yra įsitikinęs, kad įgyvendinant BŽP reformą turi būti parengtos tinkamos ir veiksmingos priemonės ekosisteminiam žuvininkystės valdymui paremti; todėl mano, kad daugiamėčiuose valdymo planuose būtina atsižvelgti į šį ekosisteminių metodų; laikosi nuomonės, kad būtina užkirsti kelią institucijų neveiklumui šių daugiamėčių valdymo planų klausimu ir kad turėtų būti taikoma įprasta teisėkūros procedūra; be to, mano, kad tikri mikrovaldymo įgaliojimai turi būti perduoti valstybės narėms, bendradarbiaujančiam regioniniu pagrindu;

8. pakartoja, kad visi pokyčiai jūrų ir pakrančių teritorijose turi atitikti aplinkos apsaugos teisės aktus, pvz., Jūrų strategijos pagrindų direktyvą ir biologinės įvairovės apsaugos direktyvas, nes gera aplinkos būklė turėtų būti bet kokios veiklos jūrų ir pakrančių regionuose prielaida;

9. pabrėžia, jog įgyvendinant BŽP žuvininkystės valdymo srityje turi būti vadovujamasi atsargumo principu ir užtikrinama, kad gyvieji jūrų biologiniai išteklių būtų tausiai naudojami taip, kad atkurti ir išsaugoti visų žvejojamų rūšių išteklių populiacijų dydžiai būtų panašūs į dydžius, reikalingus užtikrinti didžiausiam galimam tausios žvejybos laimikiui; pabrėžia, kad pagrindiniame reglamente turi būti nustatytas aiškus tvarkaraštis, įskaitant galutinį terminą; pabrėžia, kad, siekiant pamažu atsisakyti peržvejojimo tais atvejais, kai jis užfiksuojamas, ir užtikrinti tausių išteklių išsaugojimą – o šiuo tikslu būtini patikimi moksliniai duomenys – būtina skirti tinkamus ekonominius išteklius BŽP įgyvendinti;

10. yra įsitikinęs, kad nedelsiant turi būti įgyvendintas tikslas pasiekti žuvų mirtingumu grindžiamą didžiausią galimą tausios žvejybos laimikį, nes taip bus reikšmingai prisidėta prie išteklių tausumo pusiausvyros grąžinimo; ragina Komisiją ir valstybes nares operatyviai įgyvendinti šį tikslą vadovaujantis patikimais moksliniais duomenimis ir atsižvelgiant į socialines ir ekonomines pasekmes;

11. tačiau atkreipia dėmesį į sunkumus, susijusius su didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio principo įgyvendinimu, pirmiausia mišrios žuvininkystės atveju ar tuo atveju, kai mokslinių duomenų apie žuvų išteklius neturima arba jie nepatikimi; todėl ragina skirti tinkamą finansavimą moksliniams tyrimams atlikti ir duomenims rinkti siekiant įgyvendinti tausią žvejybos politiką;

12. ragina Komisiją užtikrinti, kad būtų parengti ilgalaikiai visų ES žuvininkystės sričių valdymo planai ir kad visi šie planai būtų grindžiami ekosisteminiu principu, o pagrindinis vaidmuo kiekviename plane, pagal kurį bus apibrėžtos metinių žvejybos pastangų nustatymo taisyklės atsižvelgiant į dabartinio žuvininkystės išteklių dydžio ir struktūros ir tikslinių išteklių tikslo skirtumą, būtų skirtas aiškiai apibrėžtiems tikslams ir laimikio kontrolės taisyklėms; atsižvelgdamas į tai ragina Tarybą be išimties vadovautis ilgalaikiais valdymo planų tikslais;

13. pabrėžia, kad žuvų išmetimas į jūrą, nepageidaujama priegauda ir peržvejojimas tiesiogiai susiję, ir supranta Komisijos argumentus ir būtinybę vystyti ES lygmeniu veiksmingą politiką, pagal kurią būtų draudžiama išmesti žuvis į jūrą ir kurią įgyvendinant Europos žuvininkystės kontrolės agentūrai būtų numatyta daugiau galių teisingai taisyklių ir sankcijų sistemai užtikrinti remiantis vienodo požiūrio principu;

2012 m. rugsėjo 12 d., trečiadienis

14. todėl siūlo, kad būtų privaloma pateikti išsamius dokumentus, kuriuose būtų nurodytas viršytas konkretus tam tikros rūšies sužvejotų ir neiškrautų žuvų kiekis, siekiant patenkinti mokslinių tyrimų reikmes ir sudaryti sąlygas vystyti selektyviai laivų įrangai visapusiškai atsižvelgiant į faktus;

15. yra įsitikinęs, kad laipsniškas žuvų išmetimo į jūrą atsisakymas turėtų būti grindžiamas žvejybos rūšimi ir priklausyti nuo įvairių savybių, taip pat nuo faktų, susijusių su skirtinga specifika ir žvejybos rūšimis, atsižvelgiant į tai, kad tai lengviau pasiekama su kuria nors viena rūšimi susijusios žvejybos srityje ir kad mišrios žvejybos srityje esama problemų, kurios turi būti išspręstos; pabrėžia, kad turi būti atsižvelgta į gamintojų ir žvejų organizacijas, kurios turėtų būti aktyviai įtraukiamos; pabrėžia, kad atsisakant žuvų išmetimo į jūrą kartu turėtų būti taikomos techninės priemonės, skirtos sumažinti ar pašalinti nepageidaujamai priegaudai, ir numatomos paskatos selektyvios žvejybos praktikai skatinti; laikosi nuomonės, kad prioritetas pirmiausia turėtų būti teikiamas siekiui išvengti nepageidaujamos priegaudos, o ne ją valdyti; atsižvelgdamas į tai reiškia susirūpinimą dėl paralelinės išmetamų į jūrą žuvų rinkos atsiradimo, kuri gali kelti grėsmę ekosistemai ir Europos žuvininkystės sektoriui; pabrėžia, kad dėl to turėtų būti numatytos tinkamos apsaugos priemonės; taip pat pabrėžia būtinybę įtraukti suinteresuotąsias šalis ir atidžiai apibrėžti įpareigojimą iškrauti žuvis bei tolesnį jų panaudojimą, kad būtų išvengta situacijos, kai vietoj nepageidaujamų žuvų jūroje nepageidaujamos žuvis atsiranda krante;

16. pabrėžia būtinybę skatinti mokslinius tyrimus ir skirti jiems tinkamą finansavimą, taip pat vystyti žvejybos priemones ir žvejybos metodus taip, kad būtų išvengta nepageidaujamo laimikio; ragina Komisiją siūlyti pakankamas ir tinkamas priemones ir šiuo tikslu užtikrinti valstybėms narėms finansinę paramą; šiuo tikslu pabrėžia, kad svarbu spręsti mišrios žvejybos valdymo klausimą; pažymi, kad esama išmetamų į jūrą žuvų kiekio mažinimo ar panaikinimo technologija nėra vienodai veiksminga visų tipų žvejybai; todėl ragina Komisiją skatinti mokslininkų ir žvejų partnerystes, atsižvelgti į jų nuomones rengiant savo politiką ir padėti valstybėms narėms vystyti naujus žvejybos metodus;

17. ragina Komisiją ir valstybes nares nedelsiant įgyvendinti bandomuosius projektus, pagal kuriuos būtų siekiama gerinti žvejybos priemonių selektyvumą;

18. atkreipia dėmesį į tai, kad žuvų išmetimo į jūrą panaikinimo priemonės taikymas mišrios žvejybos atveju, taip pat Viduržemio jūroje, bet ne tik joje, sudėtingas dėl taikomos specifinės žvejybos praktikos ir specifinių klimato ir geologinių sąlygų; mano, kad būtinos tolesnės konsultacijos siekiant įveikti sunkumus, susijusius su priegaudos surinkimo ir apdorojimo būtinos infrastruktūros sukūrimu, kaip siūlo Komisija; ragina imtis tolesnių priemonių, reikalingų žuvų jauniklių priegaudai mažinti ir prekybai žuvų jaunikliais riboti;

19. ragina Komisiją, siekiant išsaugoti gyvuosius išteklius ir užtikrinti ilgalaikį aplinkos tvarumą, įvertinti galimybes sukurti uždarytų zonų tinklą, kuriame tam tikrą laikotarpį būtų draudžiama bet kokia žvejybos veikla, siekiant padidinti žuvų produktyvumą ir išsaugoti gyvuosius vandens išteklius ir jūrų ekosistemą;

20. atkreipia dėmesį į specifines atokiausių regionų, kurie labai priklausomi nuo žvejybos (daugiausia smulkiosios) ir kuriuos supa giluminiai vandenys, ekonomines, socialines ir demografines savybes; laikosi nuomonės, kad patekimą į jų biogeografiniu požiūriu jautrias jūrų zonas būtina užtikrinti tik vietos laivynams, kurie naudoja aplinkai nekenksmingas žvejybos priemones;

21. reiškia abejonę dėl pasiūlymų, susijusių su prekyba priegauda, ir pažymi, kad, jei jie būtų įgyvendinti, turėtų būti nustatytos tinkamos apsaugos priemonės, kad būtų išvengta paralelinės rinkos, dėl kurios žvejai būtų skatinami žvejoti daugiau, atsiradimo;

22. yra įsitikinęs, kad draudimas išmesti žuvis į jūrą žuvininkystės sektoriuje turėtų būti pradėtas taikyti pamažu, kad sektoriui būtų lengviau prisitaikyti; pabrėžia, kad pradėdant pamažu taikyti šį draudimą turėtų aktyviai dalyvauti gamintojų organizacijos;

2012 m. rugsėjo 12 d., trečiadienis

23. prašo Komisijos padėti valstybėms narėms įveikti įvairias socialines ir ekonomines draudimo išmesti žuvis į jūrą įvedimo pasekmes;
24. pabrėžia, kad norint pradėti taikyti priemones, skirtas pamažu atsisakyti žuvų išmetimo į jūrą, reikėtų iš esmės reformuoti kontrolės ir vykdymo sistemą; prašo Komisijos padėti valstybėms narėms šiuo klausimu, siekiant užtikrinti, kad draudimas būtų taikomas visiems vienodai; yra įsitikinęs, kad Europos žuvininkystės kontrolės agentūra turi būti tinkamai remiama suteikiant jai pakankamus įgaliojimus ir išteklius, reikalingus jos pareigoms atlikti ir taip padėti valstybėms narėms taikyti jų taisyklių ir sankcijų sistemas;
25. ragina Komisiją ištirti žuvų išteklių mažėjimą, kurį lemia gamtos plėšrūnai, pvz., jūrų liūtai, ruoniai ir kormoranai, ir bendradarbiaujant su susijusiomis valstybėmis narėmis parengti ir įgyvendinti valdymo planus, pagal kuriuos būtų reguliuojamos šių gyvūnų populiacijos;
26. ragina Komisiją įgyvendinti programas, skirtas tiek moksleiviams, tiek vartotojams šviesti apie esamą rūšių įvairovę ir tausiai pagamintos žuvis vartojimo svarbą;
27. primena Lisabonos sutartyje nustatytą išpareigojimą užtikrinti Sąjungos įvairių sričių politikos, įskaitant BŽP reformą, suderinamumą;

Stebėseną ir kokybiškų duomenų rinkimas

28. laikosi nuomonės, kad mokslinių duomenų, taip pat socialinio ir ekonominio poveikio vertinimų, susijusių su įvairiais išteklių įvairių jūrų baseinuose ir jų atitinkamomis ekosistemomis, patikimumas ir prieinamumas, taip pat taikomų modelių gerinimas ir standartizavimas turi būti vienas iš svarbiausių reformos prioritetų; reiškia susirūpinimą dėl to, kad stinga patikimų prieinamų mokslinių duomenų, kurie būtini patikimoms mokslinėms rekomendacijoms rengti;
29. pabrėžia, kad moksliniai tyrimai žuvininkystės srityje yra svarbi žuvininkystės valdymo priemonė, kuri būtina norint nustatyti įtaką žuvininkystės išteklių vystymuisi darančius veiksnius, siekiant atlikti kiekybinį vertinimą ir kurti modelius, kuriuos taikant būtų galima numatyti jų vystymąsi, taip pat gerinti žvejybos priemones, laivus ir žvejų darbo bei saugos sąlygas kartu plečiant jų žinias ir patirtį;
30. ragina Komisiją teikti pasiūlymus dėl veiksmingo, ES lygmeniu suderinto, kokybiškų duomenų rinkimo mokslininkams; kartu primygtinai ragina ją nustatyti sprendimų priėmimo sistemą, taikytiną tada, kai pritrūksta duomenų, ir pasiūlyti mokslinius modelius, kuriais būtų grindžiamas mišrios žvejybos valdymas; pažymi, kad be mokslininkų ir informacijos rinkimą ir analizę būtina įtraukti žvejus ir suinteresuotąsias šalis ir aktyviai vystyti partnerystes mokslų tyrimų srityje;
31. pažymi, kad viena iš pagrindinių šio bazinių mokslinių duomenų apie daugumą žuvų išteklių stygiaus priežasčių yra netinkama valstybių narių atskaitomybė, tinkamo finansavimo stoka ir riboti žmogiškieji ir techniniai išteklių valstybėse narėse; atsižvelgdamas į tai ragina Komisiją sukurti sistemą, pagal kurią valstybėms narėms, nevykdančioms savo duomenų rinkimo ir perdavimo išpareigojimų, būtų taikomos sankcijos; yra įsitikinęs, kad Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondas (EJRŽF) turėtų teikti valstybėms narėms techninę ir finansinę pagalbą patikimiems duomenims rinkti ir analizuoti ir kad turi būti skirti tinkami finansiniai išteklių susijusiems moksliniams tyrimams valstybėse narėse atlikti;
32. pažymi, kad Sąjungos indėlis finansuojant mokslinių duomenų rinkimą, tvarkymą ir prieinamumą, siekiant skatinti žiniomis pagrįstą valdymą, šiuo metu neviršija 50 proc.; todėl ragina stiprinti Sąjungos pastangas šioje srityje;

2012 m. rugsėjo 12 d., trečiadienis

33. ragina Komisiją nustatyti perteklinių pajėgumų ES lygmeniu apibrėžtį, kuri būtų suderinta su regioninėmis apibrėžtimis atsižvelgiant į vietos specifiką; toliau ragina Komisiją iš naujo apibrėžti žvejybos pajėgumą taip, kad būtų atsižvelgta ir į laivo žvejybos pajėgumą, ir į faktines žvejybos pastangas; be to, pabrėžia būtinybę apibrėžti smulkiąją žvejybą, siekiant ją atskirti nuo pramoninės žvejybos;

II. Socialinis ir ekonominis tvarumas

34. mano, kad gyvieji jūrų išteklių – bendras visuomenės turtas, kuris negali būti privatizuotas; nepri-taria, kad būtų kuriamos privačios nuosavybės teisės, pagal kurias būtų leidžiama naudoti šį viešąjį turtą;

35. pažymi, kad į pagrindinį reglamentą, skirtą perleidžiamosioms žvejybos koncesijoms įvesti, įtrauktas pasiūlymas – kaip vienintelė priemonė perteklinio pajėgumo problemai spręsti – galėtų lemti antikonkurencinę, spekuliacinę veiklą ir jos koncentraciją, ir todėl laikosi nuomonės, kad vadovavimasis juo turėtų būti savanoriško pobūdžio ir priklausyti nuo valstybių narių sprendimo – kaip šiuo metu ir yra; pažymi, jog tiesioginė kai kurių valstybių narių, jau pradėjusių taikyti perleidžiamųjų žvejybos koncesijų sistemas nenu-stačius veiksmingų apribojimų ir apsaugos priemonių, patirtis rodo, kad esama tiesioginio jų įvedimo ir žvejybos teisių koncentracijos kelių prekybininkų rankose ryšio ir kad dėl to, savo ruožtu, didėja žuvininkystės produktų kainos; pažymi, kad, nors kai kuriose šalyse įgyvendinus šią sistemą sumažėjo laivyno pajėgumas, tai pasiekta daugiausia smulkiosios ir tradiciniais žvejybos įrankiais vykdomos pakrančių žvejybos laivynų sąskaita; šie laivynai nėra aplinkai kenksmingiausi laivyno segmentai, tačiau ekonominiu požiūriu šiai pramonės daliai gresia didžiausias pavojus ir ji užtikrina daugiausia darbo vietų ir ekonominę veiklą pakrančių regionuose; primena, kad sumažinus žvejybos pajėgumą nebūtinai apribojama žvejybos veikla – taip žuvininkystės išteklių išnaudojimas tik sukonzentruojamas kelių ekonomiškai konkurencingų vykdytojų rankose; pabrėžia, kad įvedus perleidžiamųjų žvejybos koncesijų sistemas turėtų būti pritaikytos tinkamos apsaugos priemonės, kuriomis būtų apsaugota smulkioji ir pakrančių žvejyba;

36. yra įsitikinęs, kad pirmenybinė prieiga į žvejybos rajonus turėtų būti siūloma tiems, kurie socialiniu ir aplinkosauginiu požiūriu žvejoja atsakingai; pažymi, kad kai kuriose žuvininkystės srityse pajėgumai gali būti sumažinti netaikant perleidžiamųjų žvejybos koncesijų; ragina valstybes nares įgyvendinti priemones, kurios jų sąlygomis tinkamiausios, ir prireikus mažinti pajėgumą;

37. mano, kad be kitų veiksmų poveikį žuvininkystės sektoriaus ekonominiam gyvybingumui daro naftos kainų svyravimas; ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl tinkamų priemonių, reikalingų pagerinti efektyviam kuro vartojimui žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje nedidinant žvejybos pajėgumų, palengvinti sunkią ekonominę padėtį, į kurią yra patekę Europos žvejai ir žuvininkystės ūkiu besiverčiantys asmenys, ir į tai atsižvelgiant pasiūlyti pakrančių regionams ir saloms, ypač atokiausiems regionams skirtą veiksmų planą;

38. primena, kad dėl vykdomos žuvininkystės veiklos pasaulio vandenynai yra mitybos, apsirūpinimo maistu ir pragyvenimo šaltinis 500 mln. žmonių visame pasaulyje ir kad 400 mln. žmonių neturtingiausiose šalyse suvartoja mažiausiai 50 proc. gyvūninių baltymų, maža to, jie atlieka itin svarbų vaidmenį švelninant klimato kaitą, nes „mėlynasis“ anglies dioksido absorbentas yra didžiausia ilgalaikė anglies dioksido saugykla, yra sudaromos sąlygos transporto paslaugoms teikti ir juose esama apie 90 proc. gyvųjų žemės organizmų buveinių;

39. pakartoja, jog būtina griežta į Sąjungos rinką įvežamų ir importinių žuvininkystės produktų stebėseną ir sertifikavimą siekiant užtikrinti, kad jie būtų pagaminti taikant tausios žuvininkystės metodus ir kad importiniai produktai atitiktų tokius pat reikalavimus, kokių turi laikytis Sąjungos gamintojai, pvz., susijusius su ženklinimu, atsekamumu, fitosanitarijos taisyklėmis ir mažiausiu dydžiu;

2012 m. rugsėjo 12 d., trečiadienis

Darbo vietų žuvininkystės ir akvakultūros pramonėje ateitis

40. tvirtai tiki, kad reformuota BŽP neturi būti pašalinta iš socialinio ir ekonominio bei aplinkos apsaugos konteksto, kuriame ji įgyvendinama; mano, kad į žuvininkystės ir ekstensyvos akvakultūros sektorius turi būti žiūrima kaip į svarbius tiesioginio ir netiesioginio darbo vietų kūrimo, dėl kurio pagyvinama ir apskritai palaikoma mūsų pajūrio regionų ekonomika bei prisidedama prie apsirūpinimo maistu ES, šaltinius; yra įsitikinęs, kad šiuo tikslu BŽP turėtų padėti pagerinti nuo žvejybos priklausomų bendruomenių gyvenimo standartą ir užtikrinti žvejams geresnes darbo sąlygas, pirmiausia laikantis sveikatos ir saugos teisės aktų bei pagal kolektyvinius darbo susitarimus nustatytą taisyklių;

41. yra susirūpinęs, kad per pastarąjį dešimtmetį žūklės sektoriuje prarasta daugiau kaip 30 proc. darbo vietų; mano, kad būtina sektoriaus žmogiškųjų išteklių atnaujinimą trikdo žuvų išteklių mažėjimas, garantuojamo minimalaus atlyginimo nebuvimas, žema vertė pirmojo pardavimo metu ir sunkios darbo sąlygos;

42. su pasitenkinimu pažymi, jog, kaip rodo kai kurie tyrimai, didelė socialinė ir ekonominė nauda būtų gauta leidus padidinti žuvų išteklius taip, kad jų lygis viršytų didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio rodiklį, įskaitant didesnį užimtumą ir laimikį bei geresnį pelningumą;

43. mano, kad, jei bus užtikrinta socialinių ir ekonominių bei aplinkos apsaugos aspektų pusiausvyrą ir jei bus pakankamai tinkamai apmokyti kvalifikuoti darbuotojai, žuvininkystės sektorius gali likti tvarus; tiki, kad, norint tai pasiekti, karjera žuvininkystės sektoriuje turi tapti patraukli, o kvalifikacijos ir mokymų standartai turi atitikti tarptautinius ir Europos reikalavimus; ragina Komisiją skatinti tinkamas su geriausia praktika ir įvairių sektoriaus sričių jūrų biologija susijusias mokymo ir švietimo programas, kadangi tai galėtų padėti pritraukti jaunų žmonių ir vystyti konkurencingą tausios žuvininkystės ir tausios akvakultūros sektorių; yra įsitikinęs, kad turėtų būti įmanoma numatyti pradinius paramos paketus, skirtus užtikrinti naujos kartos žvejų atėjimą į smulkiosios žvejybos sektorių;

44. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą dėl Jūrų sektoriaus iniciatyvos dėl darnios su vandenynais, jūromis ir pakrantėmis susijusios plėtros; mano, kad didesnis profesinis judumas sektoriuje, darbo vietų įvairinimas ir priemonių, kuriomis būtų galima derinti įgūdžius, kvalifikacijas ir švietimo programas prie sektoriaus reikmių, nustatymas svarbūs jūrų, žuvininkystės ir akvakultūros pramonės augimui;

45. mano, kad turėtų būti užtikrintas didesnis teisinis ir socialinis moterų vaidmens žuvininkystės sektoriuje pripažinimas bei atlyginimas už tai; primygtinai pabrėžia, kad žuvininkystės sektoriuje moterys visais atžvilgiais turėtų naudotis tokiais pat teisėmis, kaip ir vyrai, pvz., teisėmis, susijusiomis su naryste žuvininkystės organizacijų valdymo organuose ir su galimybe būti į juos išrinktoms; mano, kad, vadovaujantis Direktyva 2010/41/ES, šeimos įmonę remiančioms žvejų sutuoktinėms ir gyvenimo partnerėms turėtų būti *de facto* suteiktas toks pat teisinis statusas ir socialinės išmokos, kaip ir savarankiškai dirbančių asmenų statusą turintiems žmonėms; be to, mano, kad mokymams, specialiai pritaikytiems žuvininkystės sektoriuje dirbančioms moterims, turėtų būti skirtas Europos žuvininkystės fondo (EŽF) ir būsimojų EJRF finansavimas;

46. mano, kad nesiimant tinkamų papildomų priemonių BŽP reforma per trumpą laiką galėtų lemti darbo vietų praradimą, visų pirma žūklės ir tvarkymo sausumoje sektoriuose, ir taip ilgam paveikti trapų pakrančių regionų ir salų augimą, ypač atokiausiuose regionuose; atsižvelgdamas į tai pažymi, kad būtinos papildomos socialinės ir ekonominės priemonės, įskaitant profesionalų bendradarbiavimą ir darbo vietų planą, kad būtų atsvertas laikinas siekio įgyvendinti didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio tikslą poveikis ir sektorius taptų patrauklesnis jaunimui ir atsirastų paskatų į jį ateiti; ragina Komisiją įvertinti galimybę bendradarbiauti su Europos investicijų banku ir jį skatinti siekiant pritraukti į sektorių investicijų;

2012 m. rugsėjo 12 d., trečiadienis

47. mano, kad būtina skatinti su žuvininkyste susijusių inovacijų ir veiklos vystymą – tai gali atsverti darbo vietas, prarastas dėl pokyčių, susijusių su BŽP reforma; ragina Komisiją rengti specialias programas, skirtas žvejybos turizmo ir kitoms su jūra ir žvejyba susijusioms ekonominės plėtros sritims vystyti;

III. Regionavimas

48. pritaria nuomonei, pateiktai Komisijos pasiūlyme dėl būtinybės prisitaikyti ir specialių priemonių atsižvelgiant į nevienodą Europos žuvininkystės ir akvakultūros pramonės realybę, ypač kai tai susiję su Sąjungos pakrančių teritorijomis ir atokiausiais regionais; pritaria idėjai apibrėžti regionavimą kaip vieną iš pagrindinių šios naujos valdymo formos priemonių siekiant adekvačiai patenkinti kiekvieno jūros baseino reikmes ir skatinti vadovautis Europos lygmeniu priimtomis taisyklėmis;

49. yra įsitikinęs, kad reforma turėtų būti galimybė gerokai pasistūmėti mokslo bendruomenės, pramonės ir socialinių partnerių naujo pobūdžio bendradarbiavimo linkme siekiant įgyvendinti regionavimo procesą;

50. pabrėžia, kad žuvininkystės sektorius svarbus socialinės ir ekonominės padėties, užimtumo bei ekonominės ir socialinės sanglaudos skatinimo atokiausiuose regionuose, kurių ekonomikai būdinga nuolat susidurti su struktūrinėmis kliūtimis ir kurie pasižymi nedidelėmis jos įvairinimo galimybėmis, požiūriais;

51. yra įsitikinęs, kad, kai tai susiję su regionavimu, tinkamu lygmeniu turi būti nustatytos aiškios ir paprastos taisyklės, taip pagerinant jų laikymąsi; taip pat yra tvirtai įsitikinęs, kad regioninės patariamiosios tarybos, kurioms būtų patikėta didesni atstovavimo įgaliojimai ir didesnė atsakomybė, turėtų toliau skatinti suinteresuotųjų šalių dialogą ir bendradarbiavimą ir aktyviai prisidėti prie daugiamečių valdymo planų rengimo; primena teisės aktų leidėjų vaidmenį tvirtinant šiuos planus;

52. kalbant bendriau, yra įsitikinęs, kad atstovavimo ir įgaliojimų požiūriais regioninių patariamųjų tarybų vaidmuo turėtų būti stiprinamas; atsižvelgdamas į tai ragina Komisiją pateikti naują pasiūlymą, skirtą suinteresuotųjų šalių ir tradiciniais žvejybos įrankiais vykdomos bei smulkiosios žvejybos įmonių dalyvavimui stiprinti, kurio pagrindu pagal BŽP būtų užtikrintas tikras regionavimas; šiuo požiūriu palankiai vertina Komisijos pasiūlymą įsteigti Juodosios jūros patariamąją tarybą; taip pat pabrėžia, kad Bendroji Viduržemio jūros žvejybos komisija (BVJŽK) nėra pakankama struktūra Juodajai jūrai valdyti, taigi reikalinga nauja Regioninė žuvininkystės valdymo organizacija (angl. *Regional Fisheries Management Organisation*, RFMO); ragina Komisiją stiprinti dialogą su Juodosios jūros regiono šalimis, ypač žuvų išteklių naudojimo ir išsaugojimo klausimais; ragina sukurti Atokiausių regionų patariamąją tarybą; yra įsitikinęs, kad, remiantis Komisijos regionavimo ir subsidarumo principų taikymo gairėmis, turėtų būti apsvaistyta galimybė įsteigti atokiausiems regionams skirtą regioninę patariamąją tarybą atsižvelgiant į jautrų jų specifinių ypatumų pobūdį; pabrėžia, kad regioninės patariamiosios tarybos turi konsultuoti Parlamentą ir Tarybą daugiamečių planų tvirtinimo klausimais ir joms priimant sprendimus įtraukti mokslininkus;

53. mano, kad BŽP regionavimas turi atspindėti valdomų žvejybos rūšių geografinį mastą: tikslus ir principus tvirtintų ES teisės aktų leidėjai, o dėl išsamios informacijos apie valdymo priemones būtų sprendžiama regioniniu lygmeniu, kuo arčiau vietos – tai reiškia, kad vienų žvejybos rūšių atveju tai aprėptų keletą valstybių narių, o kitų – dalį vienos valstybės narės; pripažįsta, jog norint, kad tokia sistema veiktų, gali prireikti kurti naujas struktūras;

54. yra įsitikinęs, jog svarbu labiau vertinti kai kuriuos Europos žuvininkystės sektoriaus segmentus, pvz., smulkiają pakrantės žvejybą, kuri tokiose geografinėse teritorijose, kaip Viduržemio jūra, padeda užtikrinti gerovę ir darbo vietas;

2012 m. rugsėjo 12 d., trečiadienis

55. taip pat yra įsitikinęs, kad reikalingas visapusiškesnis ir labiau integruotas požiūris į jūrų aplinką ir kad jūrų erdvės planavimas vietos ir regioniniu lygmenimis įtraukiant visas suinteresuotąsias šalis yra būtina priemonė tikram ekosisteminiam valdymo metodui įgyvendinti;

56. pažymi, kad veiksmingai planuojant regioniniu ar vietos lygmenimis bus palengvintas tinkamiausias jūrų išteklių naudojimas atsižvelgiant į vietos sąlygas, rinkos reikmes, konkuruojančius naudojimo būdus, saugomų teritorijų poreikį, specialių zonų, kuriose leidžiama taikyti tik tam tikras su geriausia praktika susijusias žvejybos priemones, paskyrimą ir t. t.;

57. pabrėžia, kad įgyvendinti plataus užmojo realią BŽP reformą gali būti lengviau, jei ateinantiems 10 metų bus skirti pakankami finansiniai ištekliai, reikalingi paremti visoms reformos priemonėms ir spręsti galinčioms iškilti socialinėms ir ekonominėms bei aplinkos apsaugos problemoms; nepritaria jokiems valstybių narių raginimams siekti mažinti žuvininkystei ir akvakultūrai skirtą ES finansavimą;

58. ypač atkreipia dėmesį į Europos regioninės plėtros fondo (ERPF), Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės (EKPP) ir EŽF sąveikos svarbą vykdant planavimo veiklą pakrančių teritorijose; yra įsitikinęs, kad makroregioninės strategijos, Europos teritorinio bendradarbiavimo programos ir jūrų baseinų programos yra svarbios ES pakrančių teritorijų integruotų vystymo strategijų įgyvendinimo priemonės;

59. pabrėžia, kad būsimasis EŽF turi teikti subsidijas žvejybos laivynams modernizuoti saugos, aplinkos apsaugos ir degalų taupymo tikslais;

60. pabrėžia, kad naujos lėšos turėtų būti skiriamos poveikį jūrų aplinkai darančioms naujoms politikos sritims, tikslams ar prioritetams; nesutinka, kad šie nauji prioritetai, tikslai ar politikos sritys (pvz., integruota jūrų politika) būtų finansuojami lėšomis, kurios reikalingos žuvininkystės politikai;

61. primena įpareigojimą, nustatytą SESV 208 straipsnyje, pagal kurį ES turi atsižvelgti į bendradarbiavimo vystymosi labai tikslus savo įgyvendinamos politikos srityse, galinčiose turėti įtakos besivystančios šalims, įskaitant BŽP;

62. pabrėžia, kad importiniams žuvininkystės ir akvakultūros produktams turėtų būti taikomi tokie pat aplinkos apsaugos, higienos ir socialiniai standartai, kaip ir Europos vidaus produkcijai, įskaitant visapusišką atsekamumą „nuo sugavimo jūroje iki patiekimo ant stalo“, ir laikosi nuomonės, kad besivystančioms šalims bus reikalinga finansinė ir techninė pagalba ne tik tokio paties lygio standartams pasiekti, bet ir veiksmingiau kovoti su neteisėta, nedeklaruojama ir nereglamentuojama žvejyba;

63. pabrėžia, kad bet kokia prieiga prie žuvų išteklių besivystančiose šalyse turi atitikti ne tik Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos (angl. UNCLOS) 62 straipsnį dėl perteklinių išteklių, bet ir 69 ir 70 straipsnius dėl prieigos prie jūros neturinčių ir nepalankioje geografinėje padėtyje esančių regiono valstybių teisių, ypač atsižvelgiant į vietos gyventojų mitybos bei socialines ir ekonomines reikmes;

64. pakartoja UNCLOS nustatytą pagrindinę pertekliaus sąlygą, kuri galioja siekiant pasinaudoti žuvų ištekliais trečiųjų šalių vandenyse; pabrėžia, kad svarbu tinkamai moksliskai apibrėžti perteklių; pabrėžia, kad pagal BŽP turi būti užtikrintas skaidrumas, taip pat ES ir trečiųjų šalių partnerių keitimasis visa svarbia informacija, susijusia su bendromis nacionalinių ir, kai taikoma, užsienio šalių laivų žvejybos pastangomis žvejojant atitinkamus žuvų išteklius;

65. pakartoja, kad įgyvendinant būsimąją BŽP turi būti vadovaujama gero valdymo principais, įskaitant skaidrumą ir galimybę susipažinti su informacija, kaip nustatyta pagal Orhuso konvenciją, ir tvarios partnerystės susitarimų vertinimais;

2012 m. rugsėjo 12 d., trečiadienis

66. pabrėžia, kad ES turėtų skatinti tvarų išteklių valdymą trečiojoje šalyse, ir todėl ragina ją imtis intensyvesnių kovos su neteisėta, nedeklaruojama ir nereglamentuojama žvejyba veiksmy; pabrėžia, kad tvarios partnerystės susitarimuose daugiau dėmesio turėtų būti skirta moksliniams tyrimams, taip pat duomenų rinkimui, stebėsenai, kontrolei ir priežiūrai; todėl yra įsitikinęs, kad ES trečiosioms šalims partnerėms turėtų skirti tinkamą paramą, t. y. finansinius, techninius ir žmogiškuosius išteklius;

67. pakartoja, kad BŽP turi būti suderinta su vystymosi ir aplinkos apsaugos politika, įskaitant jūrų ekosistemų apsaugą; todėl ragina imtis veiksmy siekiant tobulinti ir plėsti mokslo žinias, taip pat stiprinti tarptautinį bendradarbiavimą, kad būtų užtikrinti geresni veiklos rezultatai;

68. dar kartą pabrėžia, kad visi ES piliečiai – nesvarbu, kur jie vykdo veiklą – turi laikytis BŽP taisyklių ir reglamentų, įskaitant reglamentus dėl aplinkos apsaugos ir socialinių klausimų;

*

* *

69. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją.
